

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Türkiye de yaklaşık 7 bin 282'si orman içi, 4 bin 630'u orman bitişiği köyü olmak üzere toplam 19 bin orman köyünde, 7 milyon civarında bir nüfus yaşamakta olup, bu oran toplam nüfusun yüzde 11'ini teşkil etmektedir. Orman köylerinin altyapı, sağlık ve eğitim imkanları toplumun diğer kesimlerine nazaran oldukça düşük ve yetersiz durumdadır. Bu nedenledir ki, birçok orman köylüsü devletin sağlamış olduğu imkanlar ölçüsünde ve devletin koruması altında, geçimini ormandan sağlamaya çalışmaktadır. Orman köylülerinin yaşadığı yörelerin, ana doğal kaynağı durumundaki ormanların ve kaynakların yüzde 99'unun üzerindeki kısmı, devlet mülkiyetinde olup koruma, yönetim ve faydalanmanın düzenlenmesi yine devlet tarafından yürütülmektedir.

Anayasamızda ormanlar ve orman köylüsü için 169. ve 170. maddeler düzenlenmiş ve 170. madde ile orman köylüsünün korunması amaçlanmıştır.

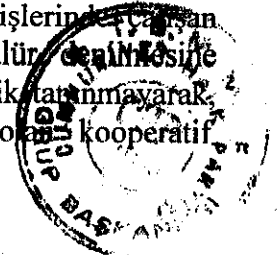
2008 tarihi itibarıyla, Türkiye Ormancılık Kooperatifleri Merkez Birliği (OR-KOOP) tabanında, 28 birliğe bağlı, 2 bin 340 ortak kooperatif ve 284 bin 613 orman köylüsü yer almaktadır. Bu kooperatifler Türkiye çapında diğer ormancılık faaliyetleri yanında, orman ürünlerinin kesme, sürütme, taşıma işlerinin yaklaşık yüzde 70'ini gerçekleştirmektedir.

Türkiye de orman köylüleri, ormancılık kooperatifleri ve Türkiye ormancılığına ilişkin sorunlar her geçen gün büyümekte ve bu sorunların çözüme kavuşturulması için gerekli adımların bir an önce atılması gerekmektedir.

Orman ürünlerinin üretim sürecindeki kesme, sürütme, taşıma, yükleme ve istif ücretleri ve buna paralel olarak ağaçlandırma işlerindeki birim ücretleri, "Vahidi Fiyat" (Birim Fiyat) sistemi olarak adlandırılan bir yöntemle belirlenmekte iken, 288 sayılı tebliğin yeniden düzenlenmesi sonucunda, **"Üretim birim maliyetlerinin, bütçe imkanları ve piyasa koşulları göz önüne alınarak tespit edilmesi"** ifadesine dayandırılarak, hiçbir bilimsel dayanağı olmayan tamamen keyfi bir yöntem uygulanmaya başlamış, bu durum karşısında, orman köylümüz ve onların adına hareket eden kooperatiflerimiz ve üst kuruluşları, çoğu kez yetersiz olan bu fiyatları kabul ederek çalıştırılmaya zorlanmışlardır. Aksi takdirde orman köylüsü işsiz ve tek gelir kaynaklarından mahrum olma riskiyle karşı karşıya kalmaktadır. Bölgeler arasında Orman İşletme Üretim Birim Fiyatlarının farklılık göstermesi de bir ayrımcılık olarak dile getirilmektedir.

Ormancılık işlerinin sürekli olmaması, yıl içinde çalışılan sürenin çok kısa olması ve elde ettikleri gelirlerin de hem geçimlerini idame ettirmeye hem de sosyal güvenlik mevzuatı çerçevesinde 12 ay prim ödemeyi karşılayacak düzeyde olmaması, ormandan geçimini sağlayan orman köylüleri için büyük bir sorun teşkil etmektedir. Bu olumsuzluğun giderilmesi ancak devletin imkanları ile çözümlenebileceğinden, orman köylüsünün sosyal güvenliğinin güvence altına alınabilmesine yönelik, yeni çalışmalar yapılması gerekmektedir.

Orman köylüleri ve kooperatiflerine Avrupa Birliği uyum sürecinde tanınacak hak ve yükümlülükleriyle ilgili çalışmalara hala başlanılmamıştır. Orman Kanununun 40. maddesinde, orman kuruluşlarınca yaptırılacak olan ağaçlandırma çalışmaları; işyerinin ve iş yerinde çalışacakların, hangi mülki hudut ve orman teşkilatı hudutları içerisinde kaldığına bakılmaksızın, öncelikle iş yerinde veya civarındaki orman köylerini kalkındırma kooperatiflerine ve işyerindeki köylülere veya işyeri civarındaki orman işlerinde çalışan köylülere iş yerine olan mesafeleri ile iş güçleri dikkate alınarak gördürülür. Ancak, rağmen, maalesef uygulamada orman köylülerine ve kooperatiflerine öncelik tanınmayarak ihale yöntemi uygulanmaktadır. Bunun sonucunda; orman köyünde kurulu olan kooperatif



ihaleyi kazanamadığında, köyündeki veya yakın civardaki işi, başkaları yapmakta bu da huzursuzluklara neden olmaktadır. Bu konuda gerekli hukuki önlemlerin alınması, orman köylüsü için önem arz etmektedir. Yine orman içi ağaçlandırma çalışmalarında kooperatife yönelik eğitim, proje yardımı ve destekler sağlanmalıdır.

Mili Parklar ve diğer korunan alanlar içerisinde veya civarında yaşayan yerel halkın bu sahalardaki gelir getirici faaliyetlere katılımlarının güçlendirilmesine yönelik yaklaşımlar belirlenmeli, korunan alanlarda ciddi gelir kaybına uğrayan yerel topluluklara, kırsal kalkınma destek çalışmalarında gerekli önceliklerin sağlanması gerekmektedir. Milli Parklar, Tabiat Parkları ve orman içi dinlenme yerlerinin işletilmesi ve yönetilmesinde katılımcı bir yaklaşımla, Orman Kalkındırma Kooperatiflerinin söz sahibi olması için yapılacak bir yasal düzenleme, yoksul olan Orman Köylüsüne Sosyal ve Ekonomik katkı sağlayacaktır.

Kırsal fakirliğe çözüm bulmak, ormanlarımıza yapılan baskıyı azaltmak ve orman-köy ilişkilerini düzenlemek amacıyla kurulan, "OR-KÖY Genel Müdürlüğü" maalesef kendinden beklenen faydayı yeterince sağlayamamaktadır. Bu durumun temel nedeni ise kısaca finansal sorunlardır. Ayrıca mevcut yasalar ile yasaların uygulanması ile ilgili yönetmelikler, tebliğler, tamimler de karşılaşılan sorunlar ve çözüm yolları tespit edilmeli, öncelikle orman ürünleri üretim sürecindeki kesme, sürütme, taşıma, yükleme ve istif ücretleri ve buna paralel olarak ağaçlandırma işlerindeki birim ücretlerin belirlenmesi yönteminin, mutlak surette bilimsel esaslara dayandırılması ve fiyatların tespitinde orman köylüsünün temsilcisi olan OR-KOOP'un, çalışmalara katılması sağlanmalıdır.

Orman köylüsüne "Kabuk Böceği" mücadelesi yapılması karşılığında prim verileceği defalarca dile getirilmiş, fakat verilen bu sözlerden de hiç bir sonuç alınamamıştır.

6831 sayılı Orman Kanununda, köy nüfusuna kayıtlı, köyde devamlı oturan hak sahiplerine zati yapacak ve yakacak verilmesi belirtilmiş, fakat köylerin ikiye ayrılması, birkaç köyün birleşmesi sonucu, yeni isim altında köyler oluşturulmuştur. Bu durum birleşmeyle veya ayrılmayla beraber yeni sorunları beraberinde getirmiş, köylümüz nüfus cüzdanı ile yeni köyün isminin uyuşmaması nedeniyle mağdur duruma düşerek, zati yapacak ve yakacak tespitlerinde hak mağduriyetine uğramıştır.

Yukarıda kısaca bahsedilen sorunlar, orman köylüleri, ormancılık kooperatifleri ve Türkiye ormancılığına ilişkin sorunlardan bazılarıdır.

Orman köylüleri, ormancılık kooperatifleri ve Türkiye ormancılığına ilişkin sorunların araştırılması ve çözüm önerilerinin tespit edilmesi amacıyla, Anayasanın 98. ve Türkiye Büyük Millet Meclisi İçtüzüğü'nün 104. ve 105. maddeleri gereğince "Meclis Araştırması" açılmasını saygılarımızla arz ve teklif ederiz.

1. Muhammet Rıza YALÇINKAYA - Bartın
2. Hüseyin ÜNSAL - Amasya
3. Ahmet KÜÇÜK - Çanakkale
4. Sacid YILDIZ - İstanbul
5. Rasim ÇAKIR - Edirne
6. Kemal DEMİREL - Bursa
7. Ensar ÖĞÜT - Ardahan
8. Tayfur SÜNER - Antalya
9. Osman KAPTAN - Antalya
10. Erol TINASTEPE - Erzincan
11. Atila EMEK - Antalya
12. Bülent BARATALI - İzmir
13. Tansel BARIŞ - Kırklareli
14. Turgut DİBEK - Kırklareli
15. Abdülaziz YAZAR - Hatay
16. Ali ARSLAN - Muğla
17. Faik ÖZTRAK - Tekirdağ
18. Nevin Gaye ERBATUR - Adana
19. Ali Rıza ÖZTÜRK - Mersin
20. Şevket KÖSE - Adıyaman
21. Hulusi GÜVEL - Adana
22. Tekin BİNGÖL - Ankara
23. Mevlüt COŞKUNER - Isparta
24. Ahmet ERSİN - İzmir
25. Ramazan Kerim ÖZKAN - Burdur
26. Mehmet Ali ÖZPOLAT - İstanbul
27. Hikmet ERENKAYA - Kocaeli
28. Gürol ERGİN - Muğla
29. Ali İhsan KÖKTÜRK - Zonguldak
30. Gökhan DURGUN - Hatay